

משנה - יומא

פרק ב - משנה ה

תמיד קרב בתשעה, בעשרה, באחד עשר, בשנים עשר, לא פחות ולא יותר. כיצד. עצמו בתשעה. בחג, ביד אחד צלוחית של מים, הרי כאן עשרה. בין הערבים, באחד עשר, הוא עצמו בתשעה, ושנים בידם שני גזירי עצים. ובשבת באחד עשר, הוא עצמו בתשעה, ושנים בידם שני בזיכי לבונה {יא} של לחם הפנים. ובשבת שבתוך החג, ביד אחד {יב} צלוחית של מים:

פרק ב - משנה ו

איל קרב באחד עשר, הבשר בחמשה, הקרבים והסלת והיין בשנים שנים {יג}:

פרק ב - משנה ז

פר קרב בעשרים וארבעה, הראש והרגל, הראש באחד, והרגל בשנים {יד}. העקץ והרגל, העקץ בשנים, והרגל בשנים. החזה והגרה, החזה באחד, והגרה בשלשה. שתי ידיים בשנים. שתי דפנות בשנים. הקרבים והסלת והיין בשלשה שלשה. במה דברים אמורים, בקרבנות צבוא. אבל בקרבן יחיד, אם רצה להקריב, מקריב. הפשטן ונתוחן של אלו ואלו שוין: